16/05/2020

Τρισάγιο στο κοιμητήριο της Γυάρου τέλεσε ο Μητροπολίτης Σύρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου

Ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β’ μετέβη χθες το μεσημέρι με σκάφος στη νήσο Γυάρο και, ύστερα από πεζοπορία μιας ώρας, υπό τον καυτό ήλιο, έφθασε από το μικρό προβλήτα στο Κοιμητήριο του νησιού, όπου οι εγκαταλελειμμένοι από το χρόνο και τους ανθρώπους τάφοι μαρτυρούν τα ονόματα όσων εκτοπισμένων ενταφιάσθηκαν εκεί.

Αμέσως μετά την άφιξή του, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β’ τέλεσε Τρισάγιο επί των τάφων, τους έρανε με άνθη και ανέγνωσε όσα ονόματα κεκοιμημένων διακρίνονται ακόμη πάνω στους σιδερένιους σταυρούς, με χρονολογίες 1949,1950,1954...

Στη συνέχεια, προέβη στην εξής δήλωση:

«Ευχαριστώ το Θεό, που με αξίωσε να έλθω εδώ, στη νήσο Γυάρο, η οποία ιδιοκτησιακά ανήκει στο Δήμο Σύρου-Ερμούπολης και ως εκ τούτου περιλαμβάνεται στην ποιμαντική δικαιοδοσία και ευθύνη της Ιεράς μας Μητροπόλεως, προκειμένου να τελέσω επιμνημόσυνη δέηση στο μικρό αυτό και εγκαταλελειμμένο από τους ανθρώπους κοιμητήριο, το οποίο, μαζί με τα κτίρια του νησιού αποτελεί μέρος της εθνικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Στα 20 χρόνια της Αρχιερατείας μου, προσπάθησα και άλλες φορές να έλθω στο μαρτυρικό αυτό νησί, αλλά πάντοτε οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες με εμπόδιζαν, πράγμα που μου επέτρεψε η σημερινή νηνεμία.

Στους λιτούς και καλυμμένους από την άγρια φύση τάφους του αναπαύονται συνανθρωποί μας, οι οποίοι στερήθηκαν το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου και απομονώθηκαν από τους οικογενείς τους και την κοινωνία.

Πριν 18 χρόνια, είχα ζητήσει από το Υπουργείο Πολιτισμού την άδεια να επισκευάσω το Κοιμητήριο αυτό, να περισυλλέξω τα οστά των ενταφιασθέντων και να εγείρω κοινοτάφιο με μαρμάρινο σταυρό, αλλά δεν μου εδόθη, με την αιτιολογία ότι αποτελούσε στοιχείο εθνικής κληρονομιάς και το έργο αυτό είχε ενταχθεί στο γενικώτερο σχεδιασμό συντήρησης όλων των οικοδομημάτων της Γυάρου.

Σήμερα, 18 χρόνια μετά, δεν έχει γίνει, δυστυχώς, τίποτα!

Ταυτόχρονα, θέλω να τελέσω και μνημόσυνο του αοιδίμου Προκατόχου μου Δωροθέου Α’ (Στέκα), ο οποίος τα χρόνια της Δικτατορίας 1967-1974 είχε αλληλογραφία με τον τότε Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Ά και τους κρατούντες, ζητώντας την απελευθέρωση των κρατουμένων καθώς και την άδεια να τους επισκεφθεί. Η άδεια αυτή ποτέ δεν του δόθηκε…

Μόνο το Πάσχα του 1973 ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος, μακαριστός Αρχιμ. Γρηγόριος Μαραγκός, πήρε την άδεια και τέλεσε σε αίθουσα του συγκροτήματος την τελετή της Αναστάσεως και την Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, με την παρουσία όλων των κρατουμένων, πολλοί από τους οποίους συμμετείχαν ως ψάλτες.

Ο μακαριστός Δωρόθεος Α’ τελικά πήγε στη Γυάρο την ημέρα της απελευθερώσεως των κρατουμένων, τον Ιούλιο του 1974, τους οποίους συνόδευσε μέχρι τη Σύρο και τους φιλοξένησε στην Ερμούπολη, έως ότου ο καθένας επιστρέψει στην οικογένειά του.

Μεταξύ των απελευθερωμένων κρατουμένων ήταν ο Γεώργιος Μαύρος, ο Γιάννης Χαραλαμπόπουλος και ο Σταύρος Παράβας, οι οποίοι έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην

πολιτική και την τέχνη της Πατρίδος μας.

Διερχόμενος από τα κτίρια διεπίστωσα την εγκατάλειψή τους από το χρόνο και μέσα από την εύλαλη σιωπή τους άκουσα τους στεναγμούς και τις προσευχές, όσων τα κατοίκισαν, αλλά και την ανάσα της ελπίδας τους για ελευθερία.

Προσεύχομαι ο Θεός να τους έχει αιώνια στη μνήμη του και εύχομαι να μην επιτρέψει να δημιουργηθούν ξανά τέτοιοι τόποι εξορίας ανθρώπων, που θα στερούνται το αναφαίρετο δικαίωμα του ελευθέρως πιστεύειν και εκφράζεσθαι.

Θα ολοκληρώσω το χρέος μου προς τους εδώ κεκοιμημένους ψάλλοντας τον εθνικό Ύμνο, ο οποίος περικλείει και εκφράζει στους στίχους του το μεγάλο δώρο του Θεού, την ελευθερία του ανθρωπίνου προσώπου.

Φεύγοντας, θα πάρω μαζί μου ένα μικρό λουλούδι από την ξηρή και άνυδρη Γυάρο και θα το φυλάξω ως ανάμνηση της σημερινής επισκέψεώς μου και ως ελπίδα και

ευχή ότι «ποτέ άνθρωπος να μη στερηθεί το δικαίωμα της ελευθερίας»!

Φωτο: Γεώργιος Πολυκανδρίτης